

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LI. Quomodo Constantinus diviso in tres filios Imperio, eos regnandi arte & pietatis officiis instituit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ'.

Γάμος Κανταρίας υἱὸς αὐτῷ, Καίσαρος.

Επειδὴ καὶ ὁ τελακοῦσθετος αὐτῷ τὸ βασιλεῖαν διεπέσαντος χρόνος, τῷ δὲ διέρχεσθαι τῶν παιδῶν σωμάτεις γάμους, παλαιτάτος τε καὶ πρεξεβίβερε τὴν ἡλικίαν, διατραχάμενος. Ταῖς δὲ καὶ ἐστάσεις πήγοντο. νυμφοστέλενθαντες τὸν παῖδα, ἐπώντος τελαμπεῶς καὶ συμποσιάζοντο. ὁ δὲ μὲν ἀνδρῶν θεάσις, γυναικῶν δὲ φωεσμένοις ἀλλαχόει χοροῖς διαδόσεις τε πλάσσοις χαριτωμάτων, δῆμοις ἄμα καὶ πόλεσιν ἐδωρεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν.

Indiās φριξία καὶ δῶρα.

Ἐντέτῳ καὶ Ἰνδῶν τῶν πρὸς αἰγάλοντα ἔκλινον, πρεξεῖς αἰπέτων δᾶσα κομισθεῖσης· ύπο δὲ παντοῖα ἔξαστρα πόντων πολυτελῶν λίθων, οἵ τε τῶν παρ' ἡμῖν ἐγνωσμένων εἰσαλλάσσοντα τὸν φύσιν· ἀ δὲ πρεστήγον τῷ βασιλέᾳ, τὴν εἰς αὐτὸν φέκανον δηλεῖτες αὐτῷ καρπονούσοις οἱ τῆς Ἰνδῶν χώρας καθηγεμονεῖς, εἰκόνων γραφαῖς, αὐθιράντων τὸν αὐτὸν φαντησατο πιθήτες, αὐτοκράτορα καὶ βασιλευομένην αμολόγουσε. Δέχομένω μὲν τοὺς βασιλεῖας αὐτῷ, οἱ ἀρὸς ἥλιοι δύνοντα φέκανον βεστίαν, τερψτὰ καθηπτεάθοντο. οἷον δὲ τῶν πρὸς αἰγάλοντα ἥλιον λαζαρίσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ.

Οπιστεῖσθαι ύστερος Κανταρίας διλαὸς πᾶς ἀρχεῖος, τὰ βασιλικά μετ' εὐσεβίας διηγέρειο.

ΟΣ δῶν ἐκάλεσσαν τῶν ἀκέων τῆς ὅλης οἰκείμενης ἀνάρτηται, τὴν σύμπασαν τῆς βασιλείας δέχοντες τοῖς αὐτῷ διηγεῖται παῖσιν. αἴσια πατέρων εύσαι τοῖς αὐτῷ κληροδοτῶν φιλοτεκτὴν μὲν δῶν παππώντας λῆξιν, τῷ μεζοντὸν δὲ τῆς ἑώρας δέχονται, τῷ δὲ διέρχεσθαι τὸ τέταρτον μέστην, τῷ τεττῷ διένεμε. κληρονομοῦσιν αὐγαθὸν καὶ Φυγῆς σωτήρειον τοῖς αὐτῷ ποιζόμενος, τὰ δεοστεείας αὐτοῖς ἐνιδίαστρα· ματαθείσις μὲν προάγων μαθήμασι σύδαιμαλγεῖσθαις, εὐσεβείας δεδοκιμασμένες ἀδημασίας. καὶ τῶν ἔξωθεν ἐλόγων καθηγούντας ἐτέρους, ἕκοντας εἰς ἀκέων παιδεύσεως ἄλλοι

C A P U T X L I X.

Nuptiae Constantii Caesaris, ejus filii.

Ἄσολοτο jam tricelimo Imperii anno, secundi filii nuptias celebravit; cùm majoris natu nuptias dum antea celebravisset. Epula igitur & convivia præbebantur; Imperatore ipso filium sponsum deducente, & magnifico apparatu seorsum virorum, seorsum mulierum cœtum excipiente. Sed & munera splendidissima civitatibus ac populis divisa.

B

C A P U T L.

Legatio & munera ab Indis missa.

Εodem tempore Indorum qui ad Orientem Solem incolunt, Legati advenere, dona afferentes; varias videlicet gemmas exquisiti fulgoris ac pretiū; feras quoque formā atque indole penitus à nostris discrepantes. Quæ omnia Imperatori offerentes, testabantur ad ipsum uīq; Oceanum Imperium ejus extendi; gentisque Indorum Principes ac Regulos piëtis tabulis & statuis in honorem ejus èrectis, Imperatorem ac Regem se illum agnoscere profiteri. Ac in ipso quidem Principatus ejus exordio, primi omnium Britanni ad Occidentalem Oceanum positi, sese illius ditioni subjecerunt: nunc verò Indi ad Orientem Solem incolentes, idem facere.

C A P U T L I.

Quomodo Constantinus diviso in tres filios Imperio, eos & regnandi arte & pietatis officiis instituit.

Δ C um igitur utrumq; terminum orbis terrarum sub potestate suam redigisset, totius Imperii summam, velut paternam quandam hereditatem necessitudinibus suis dispergiens, in tres filios divisit. Et avitam quidem sortem maximo natu: alteri vero Orientis Imperium; medianam inter has portionem regni, tertio filio tribuit. Jam verò cùm optimam liberis suis hereditatem, & ad animæ salutem in primis utilem parare velle, pietatis lenina eorū mentib^o insperit; partim divinis documentis ipse eos imbuēs; partim magistros eis apponens comperta religionis viros. Sacularium quoq; disciplinarū peritissimos

doctores iisdem praefecit. Alii bellicæ A artis scientia; alii civilium rerum præceptis eos informabant; alii denique juris prudentia. Porro singulis tributus erat regalis apparatus: Scutarii; Hastati; Protectores; & legiones ac numeri militares, corumque Rectores; Centuriones, Tribuni ac Duces, iiquos pater in rebus bellicis exercitatissimos, & præcipua erga filios fide ac benevolentia præditos esse cognoverat.

πολεμικῶν ἀντοῖς Ξέρχον μαθημάτων εἰτῶν πολιτικῶν ἐπιγνώμονας ἀντεῖς τῶν οἱ δὲ, νόμων ἐμπειρεύειργάζονται καὶ οἱ ἔκαστοι ἄλλοι παίδισκοι συζητεῖν ὅπληται δ' οὖσφόροι σωματοφύλακες τὸ δυμάτων τε τάξις αὐτοῖς ταῦται θηγαμόνες, λοχαροί σεατηγοι ταξιαρχοί ἐν πολέμοις ἐπιτίμησι, τῆς τε περιουσίας ὁ πάτητε προειλέθεται τοις

C A P U T LII.

Quomodo eos virilem atatem ingressos, pietatem docuerit.

Porrò dum infirma adhuc etatē Cæsares essent, ministri & Consiliarii iis adjuncti Rempublicam gubernabant. Verum ubi ad virilem etatem pervenissent, solius patris magisterium eis sufficerit. Qui nunc præsentes privatis admonitionibus ad emulationem sui provocabat, exemplum pietatis suæ ad imitandum ipsis proponens: nunc absentibus Imperatoria præcepta per literas suggerebat. Quorum primum illud & maximum erat, ut Dei summi omnium Regis notitiam cultumque, divitias omnibus ipsisque etiam Imperio anteferrent. Tandem verò, ut per seipso quæ utilia esent Reipublicæ agerent, eis permisit: & ante omnia id diserte præcepit, ut Ecclesiæ Dei curam gererent, séque palam Christianos profiterentur. Atque hoc quidem modo filios instituebat. Illi verò non tam paternis monitis, quam sua sponte incitati, præcepta parentis sui alacritate animi superarunt; quippe qui divinæ religionis observantiam semper præ oculis haberent, & sanctos Ecclesiæ ritus in ipso palatio cum universis domesticis custodirent. Nam & hoc paternæ providentiaz opus fuerat, ut non alias domesticos & contubernales filii suis, quam Christianos traderet. Primerum quoque numerorum Rectores, quibus Reipublicæ cura commissa fuerat, Dei cultores erant. Quippe hominibus fidem in Deum professis, tanquam firmissimis quibusdam muris confidebat. Cum beatissimus Princeps hæc quoque ita constitueret, Deus bonorum omnium dispensator, utpote cunctis Reipublicæ negotiis optimè ab Imperatore dispositis, opportunum tempus tandem adesse statuens quoad meliorem sortem transferretur, fatalem ejus vitæ finem impo- luit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν^ο.
Ωπας ἀντιρριντας αυτούς οις ιστοριαι οὕτω.
Α Παλοῖς μὲν ὅως ἔτι τὴν ἡλικιαντελή
αγαρων, αναγκαίως οι συμπράθησαν
ιητάντε καὶ τὰ κοινὰ διώκεν. εἰς αὐθαδόν
πὸν περιγέτων αὐτοῖς, μόνον Φρόντιον εἰσεῖν
σκαλιαν ἐπήρχει. τοτὲ μὲν παρεγίτας, μέσας
σαις ψωθήκαις, ξυλιθίας αὐτοὺς παρεγένεται
μυμῆλας τῆς αὐτῷ θεοσέβειας δοπτεύειν
δάσκων. τοῦτο δὲ πάστοι, τὰ βασιλικαπρυγού-
νῶν διῆται τοῦτο γέληματα γράφειν ἄντοις
τον ἥν καὶ πρωτηπον, τὴν εἰς τὴν πάντων βασιλείαν
Θεον γνῶσσιν τε καὶ ένσέβειαν, περὶ παπατε-
τε καὶ πρὸ αὐτῆς βασιλείας πηδάσιψιδε
αυτοῖς καὶ τοῦτο δια αὐτῶν περιέπειν ταντοποιεῖ
τοις κοινοῖς, ξεγόσιαν ἐδίδει καὶ τὴν ἐκκλησίαν
Ἐθεος διά Φρεγνόν Φρόντιον αγέν, ἐν πεπτι-
ρήνει, αὐτοῖς, τε διαρρήσην χεισιαίος οὐκτο-
ρεκελεύειν. καὶ οὐ μὲν οὕτω τὰς ψεῖς τοῦτο
εἰχεῖς ὡς ἐπὶ τοῦτο γέληματος, αἰτογνωμον
τοῦτον μία, ταῖς Φράγμασι παρανευτεῖν
βαλλον. τοῦτο τὸν Θεον οἵστι τὸ σῶμα
νοιοις σωματείοις, σωὶς τοῖς οἰκείοις απα-
άπεπλήρων. καὶ τέτοιο διέγεγον τῆς Φράγμα-
πηρεχε περιμπεθείας, τὸ τούτους σωματικούς απα-
θεοσέβεις τοῦτον εἶναι τοῖς πατοῖς τοῦ περι-
τοῦ Σαμαρίτων οἱ τὸν τῶν κοινῶν ἐντύχων οὐ-
δεῖτε οὐδέποτε Φρεγνόν Φρόντιον απο-
τοις γεννῆτε Θεον πιστοὺς αὐθαδόντος, αὐτοῖς
οὐχιερεῖς τοῦτον τοῦτον ιστοφαλαζεύπειρον το-
τα (λαλῶσ) διέκειτο τῷ τεισμανείῳ, οὐκ
παντὸς αγαθεῖ πρύτανις, ὁστις τὸν καστο-
περαγμάτων εὖ διατεθέντων αἴτιος, καὶ το-
καιρον εἴηνται λειπόν τὸ τῷ κρητίσιον μετα-
ψεως ἀδοκίμαζε, καὶ τὸ τῇ Φύσει κατείηται